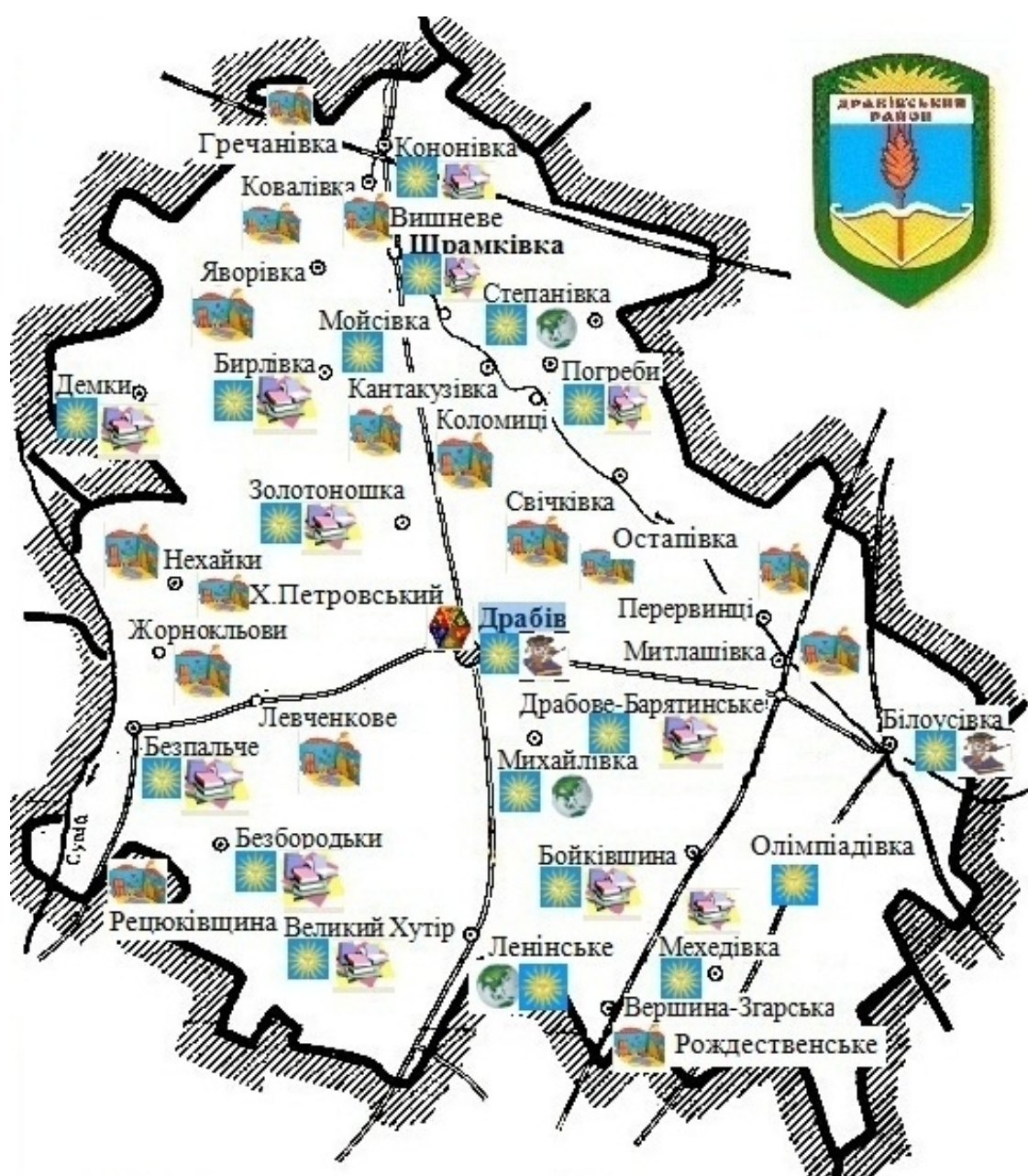

Уславлені педагоги Драбівщини

Інформаційний збірник педагогічної слави Драбівського району

ПРОШКУРАТОВА

Тамара Сергіївна

Народилася 23 серпня 1958 року в селі Золотоношка Драбівського району Черкаської області. Закінчила Переяслав-Хмельницьке педагогічне училище (1977) по спеціальності вчитель початкових класів, Черкаський державний педагогічний інститут ім. 300-річчя возз'єднання України з Росією (нині Національний університет імені Б.Хмельницького) у 1983 році по спеціальності вчитель російської мови і літератури. Має повну вищу освіту.

Розпочала трудову діяльність у 1977 році на посаді вчителя початкових класів Драбівської середньої школи ім.С. Васильченка Драбівського району Черкаської області. У 1983 році починає займатися науковою роботою. Тема кандидатської дисертації – «Форми організації навчального процесу на інтегративних засадах» в Науково-дослідному інституті педагогіки при Академії педагогічних наук України. Крім роботи в Драбівській середній школі, працює над дисертацією, Прошкуратова Т.С. читала лекції в навчальних педагогічних закладах області (у містах Черкаси, Умань, Корсунь-Шевченківський). Прошкуратова Т.С. була також керівником творчої лабораторії учителів початкових класів.

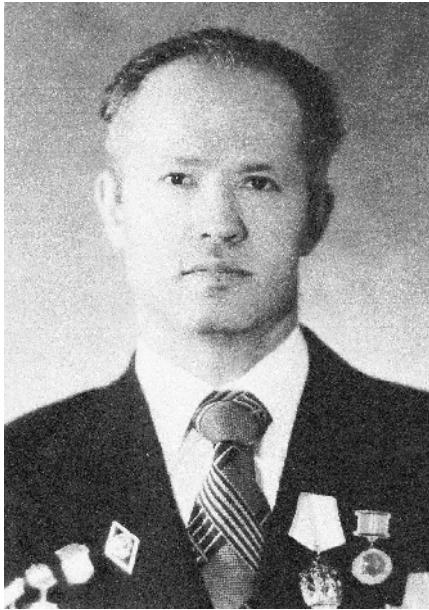
У 1989-1990 роках Прошкуратова Т.С., педагог-новатор, видала для навчання особисто виготовлений розбірний «Буквар». Для уроків математики підготувала «Рідний задачник». У 1991 році видала інтегрований підручник з української мови.

У 1998 році розроблений Прошкуратовою Т.С. інтегрований посібник із граматики, природознавства, народознавства «Стежинка. Рідне слово» для учнів 3 (2) класів був визнаний одним із найкращих серед тих підручників, що були подані на конкурс, організований Міністерством освіти України та Міжнародним фондом «Відродження». З 2001 року Тамара Сергіївна керівник науково-творчої лабораторії "Пошук" з проблеми інтегрованого навчання Драбівської загальноосвітньої школи ім. С. Васильченка при Черкаському обласному інституті післядипломної освіти педагогічних працівників.

Загалом 25 років пропрацювала Прошкуратова Т.С. учителем початкових класів Драбівської загальноосвітньої школи I-III ступенів ім. С. Васильченка. В період з 1977 по 2002 року за сумісництвом була доцентом кафедри педагогіки Черкаського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників.

У 2002 році вона обрана народним депутатом України по партійному списку СДПУ(о). У 2002-2006 роках Прошкуратова Т.С. - народний депутат України IV скликання, член Комітету з питань науки та освіти Верховної Ради України. З 2006 року – викладає у Київському державному педагогічному коледжі, є пошукачем вченого ступіня у Науково-дослідницькому інституті педагогіки при Академії педагогічних наук України.

Спеціаліст вищої категорії (1991). Заслужений вчитель України (1997). Вчитель-методист України (1992). Присвоєно звання «Відмінник народної освіти» (1984). Учитель року (1992, 2000). Лауреат премії ім.Д.Сороса. За творчу і самовіддану працю, за визначні особисті здобутки в освітянській діяльності, присвоєно звання Героя України (2001) із врученням ордена Держави (2001). Прошкуратова Т.С. – перша жінка України, яка отримала таке високе звання. Нагороджена грамотами Міністерства освіти УРСР (1983), Міністерства освіти СРСР (1987), Головного управління освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації, Драбівського районного відділу освіти.

ГОРОДИНЕЦЬ

Іван Сергійович

Народився 3 вересня 1927 року в селі Безпальче Драбівського району Черкаської області.

У 1968 році закінчив Київський державний університет імені Т.Г. Шевченка і здобув спеціальність історика, викладача історії і суспільствознавства.

У 1943-1944 році працював різноробочим у колгоспі «Нове Життя» у с.Безпальче. З 1945 по 1947 рік проходив Службу в Радянській Армії, був артилеристом-наводником, мав звання – молодший сержант (у березні-листопаді 1945 року як військовослужбовець Радянської Армії служив у Польщі). Після служби в армії Городинець І.С. повернувся у колгосп «Нове Життя», де працював різноробочим, згодом – бухгалтером, закінчивши в 1948 році Оболенську бухгалтерську школу. З 1949 по 1951 рік Городинець І.С. був членом Гельмязівського райкому ЛКСМУ.

У 1951 році, розуміючи важливість навчання, вступив до 7 класу Безпальчівської школи сільської молоді, закінчив її в 1952 році. Паралельно у 1952 році почав працювати у Безпальчівській середній школі спочатку бухгалтером, потім інструктором-бухгалтером. У цьому ж році вступив до Харківського учбового комбінату облікових кадрів на заочний відділ. У 1954 році закінчив заклад і одержав спеціальність – бухгалтер промислових підприємств. У 1954 році вступив до Харківської заочної середньої школи, яку закінчив у 1957 році, склавши екзамен на атестат зрілості при Безпальчівській середній школі.

Неодноразово обирався депутатом Безпальчівської сільської Ради депутатів трудящих (1955-1969, 1980). У 1957 році був обраний секретарем виконкому Безпальчівської сільської Ради.

Навчаючись у Київському державному університеті імені Т.Г. Шевченка, у 1964 році почав працювати вчителем історії, а згодом учителем історії і суспільствознавства Безпальчівської середньої школи.

У 1969 році у складі делегації відвідав Польщу у зв'язку із святкуванням 25-річчя ПНР.

На початку 1980-х років Городинець І.С. створив у школі Музей бойової і трудової слави.

У 1981 році Городинця І.С. було призначено на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи Безпальчівської середньої школи. У 1988 році Городинець І.С. звільнився зі школи за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію.

Працює завідувачем музею с.Безпальче, який очолює вже 36 роки (спочатку на громадських засадах). У 1994 році завдяки пошукам Городинця І.С. відкрито меморіальний музей художника із світовим ім'ям Падалки І.І.

Старший учитель (1980). Заслужений вчитель Української РСР (1985). Отримав орден «Знак Пошани» (1976). Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «20 років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «30 років перемоги у Великій Вітчизняній війні», «50 років Збройних сил СРСР», «60 років Збройних сил СРСР», «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В.І. Леніна» (1970 р.). Значки: «Відмінник народної освіти УРСР», «Ударник 9-ї п'ятирічки», «Переможець соціалістичного змагання 1974 року», «50 років Всесоюзної піонерської організації ім. В.І. Леніна», «За активну участь в охороні пам'ятників Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.», «25 років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.».

Книги: Книга Пам'яті села Безпальче (1994), Український художник І.І. Падалка (1994),

Історія села Безпальче (1999), Війна проти власного народу (2-ге видання 2009 р.).

З метою увічнення пам'яті земляків, уроженців і жителів села Безпальче - ветеранів війни і праці, які загинули або померли, створено інтернет-портал «Книга Пам'яті села Безпальче» - <http://bezpалche.org.ua/>

КРУКОВЕС

Надія Іванівна

Народилася 09 квітня 1929 року в селі Білоусівка Драбівського району Черкаської області.
Закінчила Харківський державний педагогічний інститут іноземних мов ім. Н.К. Крупської (1953) по спеціальності викладач англійської мови. Має повну вищу освіту.

Розпочала трудову діяльність у 1953 році на посаді викладача англійської мови в Сахновищанській середній школі №2 Сахновищанського району Харківської області. У 1955 році починає працювати на посаді вчителя англійської мови в Шрамківській середній школі (нині Шрамківська загальноосвітня школа I-III ступенів Драбівської районної ради Черкаської області). У цій школі педагог пропрацювала майже півстоліття.

Круковес Н.І. вимогливо ставилася до знань учнів зі свого предмету. Неодноразово її учні займали призові місця на районних та обласних олімпіадах юних знавців іноземної мови.

Навіть у віці 75 років Круковес Н.І. викладала іноземну мову у Шрамківській загальноосвітній школі I-III ступенів через відсутність педагогічних кадрів з відповідною освітою.

Спеціаліст вищої категорії (1989). Заслужений вчитель Української РСР (1976). Нагороджена медаллю «За трудові досягнення» (1976), присвоєно звання «Відмінник народної освіти УРСР». Нагороджена Почесними грамотами Міністерства освіти УРСР (1970, 1989) та українського республіканського комітету профспілок працівників освіти, грамотами Черкаського обласного і Драбівського районного відділів освіти.

ПЛАХТІЙ

Ольга Максимівна

Народилася 11 липня 1914 року в селі Телехани Рівненської області.

Закінчила Житомирський інститут іноземних мов, Київський педагогічний народний університет. Має повну вищу освіту.

У 1929 році Плахтій О.М. закінчила школу у місті Новгород-Сіверському і поїхала навчатися до Москви. Там вона закінчила дев'ятирічку. Далі вчитися не мала змоги, оскільки залишилася сиротою. Пішла працювати. Після одруження повернулася до міста Новгород-Сіверський. Її першого чоловіка, який був студентом, репресували.

Під час Великої Вітчизняної війни була пов'язана із партизанською розвідкою. Плахтій О.М. працювала за завданнями командира партизанського загону імені Кірова.

У 1950 році вступила до вищого навчального закладу – до Житомирського інституту іноземних мов, після закінчення вищого навчального закладу вступила до Київського педагогічного народного університету. На Житомирщині Плахтій О.М. пропрацювала 10 років. Згодом переїхала до селища Драбів Черкаської області.

З 1954 по 1973 рік працювала у Драбово-Пристанційній школі (нині Драбово-Пристанційна школа I-III ступенів Драбівської районної ради Черкаської області) викладачем німецької мови.

Плахтій О.М. під час педагогічної діяльності створила клуб інтернаціональної дружби імені Е.Тельмана. Спочатку це був невеликий гурток, який почав свою діяльність із листа, який школярі написали до редакції піонерського журналу ГДР. Але переписка стала постійною. Настав такий період у діяльності гуртка, коли учні отримували щодня по 40 листів. Почесними членами клубу, організованого Плахтій О.М. були льотчик-космонавт Титов Г.С., Герой Радянського Союзу Жагала В.М., письменник Корнійчук О.Є., правнук Великого Кобзаря Заслужений вчитель УРСР І.А. Шевченко. Про клуб у Драбово-Пристанційній школі знали навіть у Москві.

У 1964 році Ольга Максимівна пішла на заслужений відпочинок. Проте продовжила роботу із дітьми.

У 1968 році Плахтій О.М. була делегатом Всесоюзного з'їзду вчителів.

Заслужений вчитель Української РСР (1966).

ІВЧЕНКО ЛЮБОВ ДМИТРІВНА

Народилася 13 липня 1961 року в селищі Радгоспне Драбівського району Черкаської області.
Закінчила Черкаський державний педагогічний інститут ім. 300-річчя возз'єднання України з Росією (нині Національний університет імені Б.Хмельницького) у 1982 році по спеціальності вчитель української мови і літератури. Має повну вищу освіту.

Розпочала трудову діяльність у 1982 році на посаді вчителя української мови та літератури Драбівської середньої школи Драбівського району Черкаської області. З 1992 по 2011 рік працювала заступником директора з навчально-виховної роботи цієї ж школи. З 2011 року вчитель української мови і літератури Драбівського навчально-виховного комплексу «загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів імені С.В.Васильченка - гімназія» Драбівської районної ради Черкаської області.

Івченко Л.Д. досконало володіє ефективними формами і методами організації навчально-виховного процесу. На високому рівні забезпечує виконання практичних завдань професійного характеру. Досвід з проблем «Методична робота в школі» (2005) та «Моніторинг освітнього процесу» (2007) вченою радою Черкаського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників занесений до анотованого каталогу «Інноваційний пошук освітян Черкащини».

Івченко Л.Д. має високий рівень науково-теоретичної підготовки з фаху, досконало володіє методикою викладання української мови та літератури. Вивчає та запроваджує у практику роботи педагогічний досвід, сучасні методи навчання і виховання молоді. Пройшла курс підготовки екзаменаторів з перевірки відкритих тестових завдань зовнішнього незалежного оцінювання, спецкурс «Компетентнісний підхід до педагогічних вимірювань та управління якістю освіти». Переможець обласного конкурсу - виставки «Освіта Черкащини» на кращу серію цифрових ресурсів з української мови та літератури (2009, 2010). Значну увагу приділяє підвищенню якості навчально-виховного процесу, ефективно реалізовує принципи індивідуального, диференційованого, особистісно-орієнтованого навчання. Її учні посіли I та II місця в II етапі Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика (2006, 2010, 2011), I місце у III етапі Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика (2012), III місце в III етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови і літератури (2011).

Івченко Л.Д. прищеплює вихованцям любов до рідного народу, повагу та гідність до незалежної та суверенної держави, формує естетичне сприймання художньої української літератури, розвиває декламаторські здібності.

Спеціаліст вищої категорії (2000). Вчитель-методист (2000). Нагороджена грамотами Головного управління освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації (2008, 2010), дипломом Головного управління освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації (2007, 2009), грамотами Драбівської райдержадміністрації, ювілейною медаллю «20 років Незалежності України».

ПЕТЛЮШЕНКО

Любов Олександрівна

Народилася 05 червня 1952 року в селі Білоусівка Драбівського району Черкаської області.

Закінчила Корсунь-Шевченківське педагогічне училище (1971) по спеціальності вчитель початкових класів, Миколаївський державний педагогічний інститут ім. В.Г. Белінського (1977) по спеціальності вчитель російської мови і літератури. Має повну вищу освіту.

Розпочала трудову діяльність у 1971 році на посаді класовода Микольської восьмирічної школи Братського району Миколаївської області. У цьому ж році була переведена на цю ж посаду в нововідкриту Ульянівську восьмирічну школу Братського району Миколаївської області. З 1975 по 1979 працювала на посаді вчителя російської мови і літератури в цьому ж навчальному закладі. У 1979 році була призначена на посаду вчителя російської мови та літератури Бирлівської восьмирічної школи Драбівського району Черкаської області. У 1981 році була звільнена з посади у зв'язку із обранням її головою виконавчого комітету Бирлівської сільської ради народних депутатів. Стаж роботи на керівних посадах складає 30 років. З них: 25 років – на посаді директора Білоусівської середньої школи Драбівського району (згодом - Білоусівського навчально-виховного комплексу «загальноосвітня школа I-III ступенів - ліцей») (1982 - 2006, з листопада 2010), 4 роки - на посаді сільського голови Білоусівської сільської ради Черкаської області (2006-2010).

За період трудової діяльності Петлюшенко Л.О. зарекомендувала себе висококваліфікованим майстром педагогічної справи, педагогом-новатором. Маючи значний досвід роботи, непересічний організаторський талант, спрямовує роботу колективу на підвищення ефективності навчання та виховання школярів шляхом особистісно-зорієнтованого підходу.

З ініціативи Петлюшенко Л.О. у навчальному закладі впроваджуються інноваційні технології. Багато уваги керівник приділяє формуванню культури здоров'я, яка передбачає вироблення у дітей мотиваційних установок на ведення здорового способу життя як однієї з головних умов і засобів збереження, зміцнення, формування, відтворення і передачі наступним поколінням духовного, фізичного, психічного і соціального здоров'я та формування здорового способу життя.

У період її роботи на посаді директора загальноосвітній навчальний заклад став зразковим у Драбівському районі та в Черкаській області. З 2003 року заклад був реорганізований в Білоусівський навчально-виховний комплекс «загальноосвітню школу I-III ступенів - ліцей». Перший національний телеканал зняв про навчально-виховний комплекс фільм під назвою «Школа добра».

Принциповість і тактовність - основні ознаки керівного стилю директора. Петлюшенко Л.О. користується повагою серед колег, учнів і батьків, крім того бере активну участь у громадському житті Драбівського району і села Білоусівка. Колектив характеризує Петлюшенко Л.О. не просто як педагога і керівника навчального закладу, а як митця-педагога, який веде за собою шкільний колектив, пропагуючи свободу творчості, вибору і натхнення у педагогічній діяльності.

Спеціаліст вищої категорії (1999). Вчитель-методист (1994). Нагороджена знаком «Відмінник народної освіти УРСР» (1987). Нагороджена ювілейною медаллю "10 років Незалежності" (2001) за особисті трудові досягнення та активну громадянську позицію (2001), грамотою РККПУ і районного виконавчого комітету, двома грамотами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, грамотою Національної академії педагогічних наук України (2011), грамотами Головного управління освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації, грамотами відділу освіти Драбівської районної державної адміністрації, грамотою РККПУ і районного виконавчого комітету. Ім'я Петлюшенко Л.О. занесено до книг «Твоє ім'я – учитель» (Черкаси, 2004 рік) та М.І.Бушина та А.І.Лисенка «Черкаський край в особах. 1941 – 2001. Драбівщина» (Черкаси: Черкаський ЦНТЕІ, 2003).